

Full diocesà

29 de març del 2026

p5 —L'11 d'abril, Jornada diocesana de pastoral de la salut

p6 i p7 —Viacrucis de Setmana Santa, proposta d'enguany des de Montserrat

Entrem en el misteri de la Setmana Santa

El Diumenge de Rams en la Passió del Senyor obre solemnement la porta a la Setmana Santa, centre de la vida cristiana, en què celebrem el misteri pasqual: la passió, mort i resurrecció de Jesucrist. És el lllindar d'uns dies sants que ens conviden no sols a recordar, sinó a viure intensament l'amor fins a l'extrem. La litúrgia ens fa reviure l'entrada de Jesús a Jerusalem, tal com havia estat anunciada pel profeta Zacaries. Ell no arriba amb poder ni ostentació, sinó amb la senzillesa d'un rei humil, muntat en un pollí. La multitud surt a rebre'l amb rams i crits d'*Hosanna*, una aclamació que és alhora lloança i súplica: «Salveu-nos, Senyor.»

En aquest gest aparentment triomfal ja s'hi amaga el misteri profund que celebrem. Jesús no busca l'aplaudiment ni la

glòria humana; el seu camí és un altre: el de la mansuetud, el servei i l'entrega total. Avança decididament cap a la creu, fidel a la voluntat del Pare.

Així comença el veritable itinerari pasqual, en què es revelarà la grandesa paradoxal del seu regnat: no des d'un tron, sinó des de la creu; no amb una corona d'or, sinó amb una corona d'espines; no amb domini, sinó amb amor lliurat fins al final.

A l'inici d'aquesta Setmana Santa se'ns planteja una pregunta decisiva: ¿volem acompanyar Jesús només en els moments de festa, o estem disposats a seguir-lo també en el camí de la creu? Viure aquests dies amb fe és caminar amb ell, des de l'alegria dels rams fins al silenci del Calvari i la llum radiant de la Pasqua.

«Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat»

Diümenge de Rams / Cicle A

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Bet-Fagué, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera fermada, amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega.» Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell hi pujà. Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatifar la terra, i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat. Molts preguntaven: «Qui és aquest?» La gent que anava amb ell responia: «És el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea.» (21,1-11)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?
[21]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer nores, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare. (2,6-11)

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu

Estic disposat a entregar-vos Jesús. Què em voleu donar?

C. En aquell temps, [un dels dotze, l'anomenat Judes Iscariot, se n'anà a trobar els grans sacerdots i els digué:

S. «Estic disposat a entregar-vos Jesús. Què em voleu donar?»

C. Ells li pagaren trenta monedes de plata, i des d'aleshores buscava una ocasió per entregar-lo.

On voleu que us preparem el sopar per menjar l'anyell pasqual?

C. El primer dia dels Àzims, els deixebles preguntaren a Jesús:

S. «On voleu que us preparem el sopar per menjar l'anyell pasqual?»

C. Ell respongué:

+ «Aneu a la ciutat, a casa de tal, i digueu: El mestre diu: El meu moment s'acosta: faré el sopar pasqual amb els meus deixebles a casa teva.»

C. Els deixebles compliren el que Jesús els havia manat i prepararen el sopar pasqual. [...]

(26,14-27,66)

«Havent-se fet semblant als homes i començant de capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu»

«Hosanna: salveu-nos, Senyor!»

Andrey Castrillón, prev.

Els rams agitats i el soroll festiu dels qui surten a rebre el Senyor... i després, el silenci. La litúrgia d'avui té la forma exacta de la vida: en un sol dia hi ressonen la joia i el dolor, l'aclamació i el crit, com un cor que canta a l'uníson el misteri de ser humans. Portar palmes i rams a les mans era, en la tradició jueva, un gest de festa i de memòria: branques alçades per celebrar que Déu habitava amb el seu poble i que la seva providència feia fructificar la terra. Era un gest de joia profunda, un acte de fe en la proximitat divina. Quan la gent de Jerusalem estén els rams davant de Jesús, proclama el mateix: Déu és amb ells.

Jesús, però, entra muntat en un ase. Arriba sense cavalls ni signes de poder, com ho feien els reis d'aleshores. Ell ve amb la humilitat del qui porta la pau. El seu camí és el de l'amor que sap inclinar-se fins a l'extrem.

I aquest extrem és la creu, des d'on ressona el crit que recull el sofriment de tota la humanitat: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Són paraules que el poble havia plorat en les seves nits més fosques. Jesús les fa pregària i hi revela una fidelitat que no es trenca: en el moment més dur, el Fill s'abraça confiadament a l'amor del Pare.

Palmes i creu, festa i dolor: aquest és també el ritme de la nostra vida. Caminem entre alegries i ferides, entre llums i ombres, sovint sense comprendre del tot el camí. La Setmana Santa ens mostra que Jesús l'ha recorregut abans que nosaltres i que cap realitat nostra no queda fora del seu amor. Per això aquests dies no són un record, són camí. Som convidats a recórrer-lo amb el cor obert, cercant en Jesús la pau que neix del seu amor entregat.

La imatge

Tant el silenci de la pregària retirada al Pare com el testimoni de la predicació amb signes eloqüents per als pobles constitueixen la vida de Jesús. La festa d'avui ens presenta l'acompliment de l'entrada solemne del Messies a Jerusalem, que havien anunciat els profetes. Som convidats a viure aquests dies tant en el silenci de la pregària agraïda com en el testimoni eloqüent de la fe.

Entrada de Jesús a Jerusalem (c. 1187).
Frontal d'altar d'Espinelves

Agenda

Lit. hores: Setmana II

30 dilluns sant

—Santa Glàdis, reina
—Sant Joan Clímac, abat
Is 42,1-7 / Salm 26 / Jo 12,1-11

31 dimarts sant

—Santa Balbina, verge
Is 49,1-6 / Salm 70 / Jo 13,21-33.36-38

1 dimecres sant

—Sant Hug, bisbe
Abril, consagrat als Dolors i Soledat de Maria
Is 50,4-9a / Salm 68 / Mt 26,14-25

2 dijous sant

—Sant Francesc de Paula, fund.
—Santa Maria Egipcíaca, penitent
Ex 12,1-8.11-14 / Salm 115 / 1C 11,23-26 / Jo 13,1-15

3 divendres sant

Dia de dejuni i abstinència
Col·lecta per Terra Santa
Is 52,13-53,12 / Salm 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jo 18,1-19,42

4 dissabte sant

Gn 1,1-2,2 / Salm 103 o Salm 32 / Gnb22,1-13,15-18 / Salm 15 / Ex 14,15-15,1a / Ex 15 / Is 54,5-14 / Salm 29 / Is 55,1-11 / Is 12 / Ba 3,9-14.32-4,4 / Salm 18 / Ez 36,16-17a18-28 / Salmv41 o bé Salm 50 / Rm 6,3-11 / Salmv117 / Mt 28,1-10

5 diumenge de Pasqua / Cicle A

—Sant Vicenç Ferrer, dominic
Onomàstica de Glòria
Ac 10,34a.37-43 / Salm 117 / Col 3,1-4 o bé 1C 5,6b-8 / Jo 20,1-9 o bé Lc 24,13-35 (al vespre)

Càritas Diocesana aprova el pressupost per al 2026

Càritas Diocesana de Vic va celebrar una assemblea extraordinària, presidida per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, la Sra. Sílvia Sanabria i Mn. Josep Maria Riba, membres de la comissió delegada per a la direcció diocesana, i la Sra. Josefina Pla, secretària general.

El Sr. Joan Gotsens, administrador diocesà, va informar sobre el pressupost de l'entitat per a l'any 2026, que puja a 2.402.808 euros. Per altra banda, la cap de l'àrea instituci-

onal i la responsable diocesana de voluntariat van presentar el pla estratègic de voluntariat.

L'acte, que es dugué a terme a l'escripcia de la catedral de Vic el dia 6 de març, comptà amb la presència dels representants de les Càritas de la diòcesi, és a dir, dels arxiprestats de Vic, Ripollès, Lluçanès, Moianès, Ter-Collsabra, Guillerics-Congost, Anoia Segarra, Bages Nord, Bages Sud i Manresa.

Emotiu memorial a Mn. Lluís Caralt

Sant Pau de Segúries va acollir el diumenge dia 8 de març un sentit homenatge a Mn. Lluís Caralt Roca amb la celebració d'un memorial. La iniciativa reuní veïns i fidels del municipi.

L'acte va començar amb una missa a l'església de Sant Pau Vell, presidida pel vicari general, Mn. Josep Maria Riba. Aquest temple, que Mn. Caralt havia restaurat, era considerat per ell mateix com el seu gran llegat al poble.

Després de la celebració litúrgica, es va dur a terme la descoberta d'una placa commemorativa de l'estimat sacerdot, com a mostra d'agraïment per la seva dedicació al poble. L'emotiva jornada es va cloure amb un dinar popular.

Vic acollirà la XXXIV Trobada Diocesana de Pastoral de la Salut

BISBAT DE VIC XXXIV Trobada Diocesana de Pastoral de la Salut

Cuidar en la Pastoral de la Salut
"El dugué a l'hostal i se'n va ocupar" (Lc 10, 34)

Dissabte, dia 11 d'abril,
a la Casa d'Espiritualitat Claret de Vic
(davant l'església de St Domènec)

La Casa d'Espiritualitat Claret de Vic serà l'escenari, el pròxim dissabte dia 11 d'abril, de la XXXIV Trobada Diocesana de Pastoral de la Salut, organitzada per la delegació corresponent.

La jornada, oberta a tothom i especialment adreçada als visitadors de malalts, voluntaris i membres de la Fràter, començarà a les deu del matí amb una pregària i una salutació. Tot seguit, Mn. Sebastià Aupí, delegat de Pastoral de la Salut del bisbat de Girona i capellà del servei religiós de l'Hospital Trueta, oferirà una conferència sobre la vocació en l'atenció espiritual als malalts i les seves famílies.

El programa inclourà un espai de col·loqui, informacions de les parròquies i entitats participants i acabarà amb el comiat a la una del migdia.

Amb el lema «El dugué a l'hostal i se'n va ocupar» (Lc 10,34), la trobada vol reflexionar sobre la importància d'acompanyar i cuidar els malalts en una societat marcada per la rapidesa i la indiferència.

Les inscripcions es faran el mateix dia. Per al desplaçament des d'Igualada i Manresa, poseu-vos d'acord amb el responsable de la zona. Es podrà deixar el cotxe dins un aparcament adequat.

La catedral acollirà la Missa Crismal el Dimarts Sant

La catedral de Vic serà l'escenari, el propinent dimarts dia 31 de març, de la Missa Crismal, que se celebrarà a dos quarts de dotze del matí. La jornada reunirà el clergat diocesà i i continuarà amb un dinar de germanor al Seminari.

Durant la celebració es beneiran els sants olis, que seran distribuïts al final de l'eucaristia. A més, la jornada inclourà altres activitats, com l'elecció del nou patronat de la Casa Sacerdotal.

La celebració dedicarà una atenció especial als sacerdots que commemoren aniversaris significatius de la seva ordenació:

Noces d'or sacerdotals (1976-2026): fra Pere Cardona Bueno, O.F.M. Cap. (5-12-1976).

Noces d'argent sacerdotals (2001-2026): Mn. Jean Bernard Kankolongo Luboya (7-1-2001), Mn. José Luis Salas Barriga (14-7-2001), Mn. Rémy Mvuyekure (28-7-2001), Mn. Gregoire Hakizimana (29-7-2001), P. Alejandro Ramón Robledo, I.V.E. (9-9-2001), Mn. Enric Garcia López i Mn. Josep Molist Rifà (ambdós, 23-12-2001).

Patí i fou sepultat i ressuscità el tercer dia

Síntesi del Via Crucis de Montserrat 2026

I. La professió de fe en Déu Pare totpoderós ens porta a qüestionar el sofriment, sobretot el dels innocents i el del mateix Jesús, que va ser condemnat injustament. Aquestes realitats, com la creació i la llibertat humana, superen la nostra capacitat d'entendre. Coneixem que Déu té un pla de salvació, però el misteri de la mort i la resurrecció de Crist continua essent difícil de comprendre. Malgrat això, es manté la confiança en l'amor de Déu, que es manifesta tant en la creació, que ens dona la vida, com en la redempció, que ens obre a la vida eterna.

II. Crec en Jesucrist, Fill únic de Déu i Senyor nostre, que en la seva passió manifesta un amor immens

fent-se feble, patint traïció, humiliacions i la creu per amor als homes. Com Isaac, puja al Calvari confiant en el Pare malgrat el sofriment i l'abandó. Demanem perdó per les vegades que no portem la nostra creu amb fe, i preguem per mantenir la confiança en Jesús i imitar la seva generositat fins i tot en les dificultats.

III. Creiem que Jesucrist fou concebut per obra de l'Esperit Sant, que acompanya tota la seva vida i la seva missió. Per voluntat del Pare i amb la força de l'Esperit, dona la vida al món amb la seva mort, mantenint-se ferm en el sofriment i la ingratitud humana. Demanem perdó pels escàndols que debiliten la

fe i preguem per ser enfortits, viure allunyats del pecat i acollir el do de la reconciliació.

IV. Creiem que Jesús nasqué de Maria Verge, que, unida a ell per la fe i l'amor, compartí profundament el seu sofriment. Tot i no poder evitar la seva mort, Maria restà al seu costat amb fidelitat, oferint amor i esperança. Demanem perdó per la manca de compassió envers els altres i preguem per tenir, com ella, fortalesa i caritat per a ajudar els qui sofreixen.

V. Creiem que Jesucrist patí sota el poder de Ponç Pilat, i que davant el bé i el mal sovint ens costa actuar. Simó de Cirene, encara que obligat,

ajudà Jesús a portar la creu, i aquest trobament transformà la seva vida. Demanem perdó per la indiferència davant el sofriment dels altres i preguem perquè les nostres obligacions esdevinguin ocasions de conversió, per a viure amb compromís, misericòrdia i solidaritat.

VI. Creiem en Crist, Fill etern de Déu i llum veritable, que reflecteix plenament la divinitat del Pare i porta la llum als homes. En la passió, aquesta llum queda enfosquida pel pecat i el sofriment, però l'amor fidel, com el de la dona que eixuga el seu rostre, reconeix i conserva la seva presència. Demanem perdó per la nostra manca de valentia i caritat, i confiem en Crist ressuscitat, que ens il·lumina amb la seva gràcia per a viure en l'amor i arribar a la seva presència.

VII. Creiem en Crist, que ha pujat al cel i se'n va a la dreta del Pare, elevat la naturalesa humana i donant-nos la gràcia per a superar el pecat. Per la seva passió, mort i resurrecció, som fets fills de Déu i cridats a ser semblants a ell. Demanem perdó pels nostres pecats i per la indiferència davant el mal, i preguem perquè la seva misericòrdia ens aixequi i ens porti a una vida renovada i plena.

VIII. Creiem en Crist que tornarà per jutjar els vius i els morts, i que ens crida a reconèixer i plorar els nostres pecats per a no viure allunyats de la gràcia. Demanem perdó per la superficialitat de la nostra fe i la manca de compromís, i preguem per un cor penedit que busqui el perdó i visqui segons l'Evangeli, per tal d'estar preparats per al judici final.

IX. Creiem en l'Esperit Sant, Senyor i donador de vida, que guia Jesús i els seus deixebles en la temptació i els enforteix per a vèncer-la amb fidelitat. En el sofriment, com Jesús, rebem la força de l'Esperit que ens ajuda a aixecar-nos i a renovar-nos en la gràcia. Demanem perdó per la nostra feblesa i per caure en el pecat, i preguem perquè l'Esperit il·lumini el nostre cor i ens enforteixi en l'amor i l'esperança.

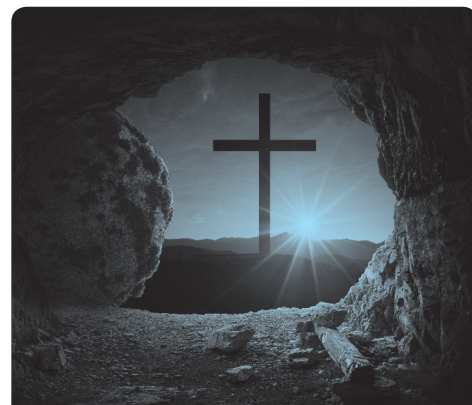
X. Creiem en l'Església, una, santa, catòlica i apostòlica, però reconeixem amb dolor els pecats dels seus membres que han provocat escàndol i allunyament de la fe. Davant el sofriment de Crist, som cridats a no ignorar el mal, a fer penitència i a treballar per guarir les ferides causades. Demanem perdó pels errors comesos i preguem per viure amb autenticitat l'Evangeli, seguint l'exemple dels sants i màrtirs.

XI. Creiem en el perdó dels pecats, manifestat en Jesús a la creu, que respon al sofriment amb misericòrdia i confiança en el Pare. Ens convida a imitar aquest amor, especialment en la dificultat, sense caure en l'odi ni el ressentiment. Demanem que aquest amor ens transformi el cor i ens faci viure amb perdó, justícia i veritable humanitat.

XII. Esperem la resurrecció dels morts i la vida eterna, reconeixent en Jesús el Fill de Déu que, amb el seu amor, ens revela el misteri de Déu, proper a la nostra fragilitat. Davant la seva mort, la fe confia en la fidelitat del Pare, que no falla mai. Demanem perdó per la nostra manca de fe i esperança, i preguem per confiar més en el seu amor i en la promesa de vida i justícia.

XIII. Professem un sol baptisme per al perdó dels pecats, unit al sacrifici de Jesús, que dona sentit al nostre baptisme en l'aigua i l'Esperit. Ens acostem a ell amb amor, penediment i voluntat de conversió, disposats a renunciar al pecat. Amb l'exemple de Maria, demanem d'estimar Jesús profundament i seguir-lo amb fidelitat, portant la nostra creu amb confiança i pregària.

XIV. Creiem en Crist, Déu veritable, de la mateixa naturalesa que el Pare i creador de tot, que amb la seva mort completa l'obra de la redempció. Ell renova totes les coses i reconcilia la humanitat amb Déu, essent el qui era mort i ara viu per sempre. Donem gràcies perquè, amb la seva sepultura, ha transformat la mort en esperança, convertint el sepulcre en camí cap a la resurrecció i la vida eterna.

Podeu accedir al text complet del Viacrucis en el següent QR:

La paraula d'amor més eloqüent

Romà Casanova, bisbe de Vic

Cada any, entorn de la primera lluna plena després del 21 de març, els cristians celebrem el misteri pasqual de nostre Senyor Jesucrist, la seva passió, mort i resurrecció. Sabem que aquests fets, ocorreguts fa quasi dos mil anys, tenen la característica de l'eternitat, com ho ensenya el *Catecisme de l'Església catòlica*: «Quan arribà la seva hora, Jesús visqué l'únic esdeveniment de la història que no passa [...]. És un esdeveniment real, que succeí en la nostra història, però és únic: tots els altres fets de la història succeeixen un cop, i després passen, engolits en el passat. El misteri pasqual de Crist, en canvi, no pot quedar-se en el passat únicament, ja que amb la seva mort destruï la mort, i tot el que el Crist és i tot el que ha fet i ha sofert per tots els homes participa de l'eternitat divina i es projecta així a tots els temps i s'hi fa present» (1085). Per aquesta raó, el poble fidel s'afanya a viure intensament el misteri pasqual en els dies sants amb la pregària i la litúrgia de l'Església.

Els cristians celebrem el misteri pasqual, un esdeveniment etern en què Crist revela l'amor més gran

La pietat popular expressa amb les seves manifestacions pròpies de la Setmana Santa els sentiments que brollen dels fets colpidors de la passió i mort del Senyor. El mateix manifesta la litúrgia cristiana amb la profunditat i sobrietat que li pertoenen. I fem bé de viure-ho de cor per tal que no ens passin els dies més sants de l'any sense entrar en el nucli del misteri de la nostra salvació. Tot i això, ens hem d'esforçar perquè no sigui viscut per nosaltres d'una manera superficial, com un mer sentiment religiós. Perquè Crist crucificat, donant la seva vida per la salvació de la humanitat, és la paraula d'amor més eloqüent de

tota la història, de tot el que ha succeït i del que succeirà fins a la fi dels segles. El que brolla de la creu de Crist no és un pur sentiment, ni una sola idea que genera acció positiva, ni una simple dimensió espiritual. És amor i res més que amor en la seva expressió més eloqüent i definitiva. Així ho va entendre sant Pau: *M'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi* (Ga 2,20).

Adonem-nos que el tema de l'amor no és una qüestió baldera, d'una importància relativa. Perquè el que és veritablement humà és estimar del tot. Crist crucificat és la sageta amb què Déu fereix més fermament els cors dels seus amadors, a fi que el seu amor regni més i més en els seus cors. Necessitem cercar el do de Déu, que brolla del Cor de Crist, traspasat per la llança del soldat, per a poder estimar de veritat i, per consegüent, ser autènticament humans.

